

S. Sayısı : 46

Askerî ve mülkî tekaüd kanununun 60 ncı maddesinin birinci fıkrasının değiştirilmesi hakkında 1/482 sayılı kanun lâiyhası ve Millî müdafaa ve Maliye encümenleri mazbatalarile askerî ve mülkî tekaüd kanununa ek 1/492 sayılı kanun lâiyhası ve Maliye ve Bütçe encümenleri mazbataları

Askerî ve mülkî tekaüd kanununun 60 ncı maddesinin birinci fıkrasının değiştirilmesi hakkında kanun lâiyhası ve Millî Müdafaa ve Maliye encümenleri mazbataları (1/482)

T. C.

Başvekâlet

Kararlar müdürlüğü

Sayı : 6/971

30 - III - 1936

Büyük Millet Meclisi Yüksek Reisliğine

1683 sayılı askerî ve mülkî tekaüd kanununun 60 ncı maddesinin birinci fıkrasının tadili hakkında Millî Müdafaa vekillüğince hazırlanan ve İcra Vekilleri Heyetince 23 - III - 1936 tarihinde Yüksek Meclise arzı kararlaştırılan kanun lâiyhası esbabı mucibesile birlikte sunulmuştur.

Başvekil

I. İnönü

Esbabı mucibe lâiyhası

1683 sayılı mülkî ve askerî tekaüd kanununun 60 ncı maddesindeki (zabitlerle askerî memurlardan tekaüd olanlar üç sene zam alırlar) kaydına dayanarak ölen bir zabıt ve memurun yetimlerine bu madde mucibince üç senelik zammın verilmesi Hesablar divanınca 17 temmuz 1933 tarihinde karar altına alınmış ise de bu zam esasen zabıt ve memurun ordudaki vazifesine ve yıpratıcı hayatına mükâfat olarak verilmiştir ki bu hem mütekaidın hem de ölünün hakkı olduğu gibi her iki halde de varislerin de kanunî haklarıdır.

Çünkü; tekaüd edilen bir zabıt ve memura bu hak veriliyor ve mütekaid iken öldüğünde de aynı hak yetimlerine intikal ediyor. Bu hakkın kanunen yetime intikal etmesi gösteriyor ki: bu hak yalnız diri mütekaidlerin yetimlerinin hakkı değil ölü zabıt ve memur yetimlerinin de hakkıdır. Eğer yetimlerden bu hakkın ıskatı vazır kanunca düşünülse idi hayatta bulunan tekaüdlere verilen bu zammın öldükten sonra yetimlerine maaş bağlanacağı zaman hesaptan çıkarılmasını yazardı. Halbuki böyle hüküm yoktur. Ve olamaz. Nasilki bu hak tekaüd yetimlerinin kanunî hakkı oluyorsa iş başında ölenlerin yetimlerinin de hakkı olmalıdır. Kanunda böyle ikilik esasen kabul edilemez. Bilhassa aynı maddenin şu fıkrası (Zabitlerle askerî memurlardan hükmen tekaüd olanlar dahi birinci fıkradaki zammı alamazlar) bu zammın kimlerin alamayacağını açık olarak tayin ve tahdid etmiştir. Eğer vazır kanun bu hakkın yetimlere verilmemesini kasetseydi bu fıkra içinde yetimlere de intikal etmeyeceğini yazardı. Bilhassa aynı kanunun 41 ncı maddesinde (Terfi zamları yetimlere intikal etmez) sarih hükmile bu üç sene zammın yetimlere intikal edeceğini mutlak surette kabul etmiştir. Hele vazır kanunun bu hakkın neye müsteniden verildiği düşünülürse hakikat açıkça meydana çıkar. O da şudur (Askerliğin hazar ve sefer hayatı şeraiti tabii hattan çok farklı olduğu ve her türlü felâketle karşı karşıya kaldığı için ordu hizmeti

mükâfatıdır). Bahusus bu hakkın yetimlere de şâmil olmasını 49 ncu madde de açık olarak gösteriyor. Bu madde yetime maaş tahsis ederken evvelâ ölünün hizmetine göre tekaüd maaşını tayin ve tahdid ediyor. Ondan sonra maaşa müstahak nüfusuna vâhid zammile tekaüd maaşını bağlıyor. Demekki her ölünün yetimlerine maaş bağlanması için evvelâ 60 ncu maddedeki mütekaüd kelimesini ölüye de teşmil ediyor. Bu kadar açık hükümler karşısında yalnız ölümlerin yetimlerinin bu haktan istifade ettirilmemesi bu kanuna aykırıdır. Bu hakkın ölümlere verilmemesi bir kaide çıkarıyor ki, o da şudur: (Ölmeyerek tekaüd olanlara mükâfaten üç sene zam verilir. Ve bundan yetimleri de istifade ederler. Fakat tekaüd olmadan ölenlerin yetimlerine ise, bu mükâfat verilmez) bu kaide kül itibarile kanunun ruhuna uymaz. Bu aykırılık ordu prensibleriyle de telif edilemez. Çünkü : millî gayeler uğrunda ölmesini bilen bir zabıt ve memur, hayatında tekaüd olacak bir zabıt ve memurun bütün hukukundan, yetimlerinin de istifade edebileceğini bilmeli ve ona göre millî gayelerine doğru yürümelidir.

Şimdiye kadar ölü yetimlerine verilmeyen bu üç senelik yıpranma zammının, bağlı kanun lâ-yihasının kabulü suretile bahşedilmesini arz ve teklif ederim.

Millî Müdafaa encümeni mazbatası

T. B. M. M.

M. M. encümeni

Karar No. 23

Esas No. 1/482

9 - IV - 1936

Yüksek Başkanlığa

1683 numaralı askerî ve mülkî tekaüd kanununun 60 ncu maddesinin birinci fıkrasının tadili hakkında M. M. vekilliğince hazırlanan kanun lâ-yihasının esbabı mucibesile birlikte gönderildiğine dair olup encümenimize verilen Başvekâletin 30 mart 1936 tarihli ve 6/971 numaralı tezeresi Muhasib divanı başkanı ile M. M. vekilliğinden gönderilen memuru ile okundu ve görüşüldü:

Gerek esbabı mucibesinden ve gerek encümeninde memurun beyanatından anlaşıldığına göre tekaüde hak kazanıp ta tekaüd olmadan ölenlerin yetimleri 1683 numaralı kanunun 60 ncu maddesinin birinci fıkrası hükmünden istifade etmemeleri adalete aykırı olduğunu ve tutulan kayde ve istatistike nazaran da bu zammı alanların alanlardan çok az olduğunu ve bunun

bütçeye bir yük tahmil etmeyeceğini ve 1683 sayılı kanunun neşri tarihinden itibaren de yetimlerin hakları olan bu üç senelik yıpranma zammı tutarının verilmesi de zikre değer bir yekûn tutmayacağını anlayan encümenimiz kanun lâ-yihasına muvakkat bir madde tesisile aynen kabul karar vermiştir.

Havalesi mucibince Maliye encümenine vermek üzere Yüksek Başkanlığa sunulur.

M. M. E. Reisi	M. M.	Kâtib
İst anbul	Diyarbakir	Erzurum
Ş. Gökberk	K. Sevüktekin	Ş. Koçak
Antalya	Balıkesir	Bilecik
C. Mengülibörü	C. Esener	Salih Bozok
Elâziz	Muğla	Tekirdağ
Ahmed S. Ohkay	N. Tuna	R. Apak

Maliye encümeni mazbatası

T. B. M. M.

Maliye encümeni

Karar No. 73

Esas No. 1/482

1 - VI - 1936

Yüksek Reisliğe

1683 sayılı tekaüd kanununun 60 nci maddesinin birinci fıkrasının tadili hakkında Başvekâletin 30 mart 1936 tarihli ve 6/971 sayılı tezkeresile Büyük Meclise sunulup Millî Müdafaa encümenince müzakereden sonra encümenimize tevdi olunan kanun lâyihası; Maliye ve Millî Müdafaa vekâletleri memurları bulunduğu halde tetkik ve müzakere olundu:

Zabitlerle askerî memurlardan tekaüd olanlar üç sene zam aldıkları ve bunların aileleri de bu zamdan istifade ettikleri halde tekaüd olmadan vefat edenlerin ailelerinin bundan mahrum kalmamaları encümenimizce de yerinde görülmüş ve Hükümet teklifi aynen kabul edilmiştir. Ancak Millî Müdafaa encümeninin, tadil hükmünü, geçmiş senelere de teşmil eden, mu-

vakkat maddesi prensib noktasından kabul edilmemiştir.

Encümenimiz, tedvin noktasından madde içindeki fıkranın değişmesi yerine maddenin değişmesini usule uygun bulmuş ve lâyihayı ona göre tadil etmiştir.

Yüksek Reisliğe sunulur.

Maliye En. Rs.	M. M.	Kâtib
Bayazıt	Isparta	Çankırı
<i>İhsan Tav</i>	<i>Kemal Ünal</i>	<i>M. Önsay</i>
Aza	Aza	Aza
Çoruh	Yozgad	Bursa
<i>İ. Sami Muş</i>	<i>E. Draman</i>	<i>Dr. G. Kahraman</i>
Aza		Aza
Diyarbakır		Erzurum
<i>Huriye Öniç</i>		<i>P. Demirhan</i>

HÜKÜMETİN TEKLİFİ

1683 sayılı askerî ve mülkî tekaüd kanununun 60 ncı maddesinin birinci fıkrasının tadili hakkında kanun lâyihası

MADDE 1 — 1683 sayılı askerî ve mülkî tekaüd kanununun 60 ncı maddesindeki (Zabitlerle askerî memurlardan tekaüd olanlar üç sene zam alırlar) fıkrası (Zabitlerle askerî memurlardan tekaüd olanlarla tekaüdüğünden evvel ölenler üç sene zam alırlar) şeklinde tadil edilmiştir.

MADDE 2 — Bu kanun neşri tarihinden mu-teberdir.

MADDE 3 — Bu kanunun icrasına Millî Mü-dafaa ve Maliye vekilleri memurdur.

23 - III - 1936

Bğ. V.	Ad. V.	M. M. V.
İ. İnönü	Ş. Saracoğlu	K. Özalp
Da. V.	Ha. V. V.	Ma. V.
Ş. Kaya	Ş. Saracoğlu	F. Ağralı
Mf. V.	Na. V.	İk. V.
S. Arıkan	A. Çetinkaya	C. Bayar
S. İ. M. V.	G. İ. V.	Zr. V.
Dr. R. Saydam	Rana Tarhan	Muhlis Erkmen

MİLLÎ MÜDAFAA ENCÜMENİNİN DEĞİŞ-TİRİŞİ

1683 sayılı askerî ve mülkî tekaüd kanununun 60 ncı maddesinin birinci fıkrasının tadili hakkında kanun lâyihası

MADDE 1 — Hükümetin teklifi aynen

MUVAKKAT MADDE — 1683 numaralı as-kerî ve mülkî tekaüd kanununun neşri tarihinden bu kanunun neşri tarihine kadar tekaüd ol-madan ölen subaylarla askerî memurlar da bu kanun hükmünden istifade ederler.

MADDE 2 — Hükümetin teklifi aynen

MADDE 3 — Hükümetin teklifi aynen

MALİYE ENCÜMENİNİN DEĞİŞTİRİŞİ

1683 sayılı askerî ve mülkî tekaüd kanununun 60 nci maddesini tadil eden kanun lâyihası

MADDE 1 — 1683 sayılı askerî ve mülkî tekaüd kanununun 60 nci maddesi şu şekilde tadil edilmiştir :

Zabitlerle askerî memurlardan tekaüd olanlar üç sene zam alırlar. Bunlardan tekaüdüğünden evvel ölenlerin yetimlerine yapılacak tahsis hesabı hizmetlerine üç sene zammedilerek yapılır. Ancak ordu ve jandarmada rütbesi olmayan sivil memurlar mülkî ahkâma tâbi olduğu gibi zabitlerle askerî memurlardan hükmen tekaüd olanlar dahi birinci fıkradaki zammı alamaz.

MADDE 2 — Aynen kabul

MADDE 3 — Aynen kabul

Askerî ve mülkî tekaüd kanununa ek kanun lâiyhası (1/492)

T. C.

Başvekâlet

Kararlar müdürlüğü

Sayı : 6/1045

7 - IV - 1936

Büyük Millet Meclisi Yüksek Reisliğine

1683 sayılı tekaüd kanununa ek olarak Maliye vekilliğine hazırlanan ve İera Vekilleri Heyetinin 6 - IV - 1936 toplantısında Yüksek Meclise arzı kararlaştırılan kanun lâiyhası esbabı mucibesile birlikte sunulmuştur.

Başvekil

I. İnönü

Esbabı mucibe lâiyhası

1 — 1683 numaralı tekaüd kanununun neşrinden sonra bağlanıpta işbu kanunun 50 nci maddesi mucibince on senelik istihkakları toptan verilerek Hazine ile alâkalarının kesilmesi icab eden aylık sahiblerine verilecek bu paranın hangi tarihten hesap edileceğine dair elde mevcut kanunlarda sarahat olmaması, muhtelif iddialara vesile teşkil eylemektedir.

Bu gibilere on senelik istihkaklarının aylığın başlangıç tarihinden hesap edilmek suretile verilmesi, istihdaf olunan gayelere ve 1683 numaralı kanunun ruhuna uygun görülmüş ve birinci madde bu esasa göre hazırlanmıştır.

2 — Tekâüd ve yetim aylığı bağlanacaklar tarafından yapılacak müracaatin bir müddetle tayin ve tahdid olunmaması, muhtelif tekliflere fuzulî tediyelere vesile teşkil eylemekte ve bu yüzden geçmiş rubu asırdan fazla uzun bir zaman için alacak talepleri karşısında kalınmaktadır.

Bütçe vaziyetimize daima büyük ve ehemmiyetli tesirler yapmakta olan bu gibi hâdise ve iddialara nihayet verilmek üzere müracaat için bir müddet tayinine lüzum görülmüş ve bu esas dairelerinde ikinci madde tanzim kılınmıştır.

3 — Mütekaid ve yetim maaşları hakkında barem kanununun 14 nci maddesinde verilecek maaşlarda yarım liradan dün kesirler mevcut olduğu surette bu kesirlerin bir seneliğinin üçüncü üç aylık maaşlarla birlikte tediye ve kesirlerin senelik baliğinde kalacak yarım liradan az kesirler yarım liraya ve yarım liradan fazla kesirler bir liraya iblâğ olunacağı hakkında bir hüküm mevcut bulunmaktadır.

Bir hayli hesap amelîyesini mucib olan bu kayid tekaüd ve yetim maaşlarının tahakkuk ve tediyesile alâkadâr memurları uğraştırmaktadır. Esasen bu hüküm aylıkların hiç bir vergiye tâbi tutulmadığı bir zamanda tekaüd ve yetimlerin net para alması gibi bir mütalea üzerine derpiş edilmiş olup elyevm aylıkların kazanç buhran, muvazene ve hava kuvvetlerine yardım vergi kanunlarındaki hükümlere göre tevkifata tâbi tutulmakta olmasına göre tediye esnasında da bir çok yanlışlıklar ve karışıklıklar vukuuna sebebiyet veren bu maddenin tatbikatta yer almasına artık mahal görülmemekte olduğundan üçüncü maddenin bu esasa göre hazırlanmasına lüzüm görülmüştür.

Yukarıda arzolunan esasları ihtiva eylemek üzere bağlı kanun lâiyhası tanzim edilmiştir .

Maliye encümeni mazbatası

T. B. M. M.
Maliye encümeni
Karar No. 74
Esas No. 1/492

1 - VI - 1936

Yüksek Reisliğe

1683 sayılı tekaüd kanununa ek olarak hazırlanıp Başvekâletin 7 nisan 1936 tarihli ve 6/1045 sayılı tezkeresile Büyük Meclise sunulan kanun lâyihası encümenimize havale edilmekle Maliye vekâleti memuru bulunduğu halde tetkik ve müzakere olundu.

On senelik istihkakların aylığı bağlandığı tarihten hesap edilerek bu zamana kadar tekaüd kanununun 63 ncü maddesine göre verilen paraların geri alınmaması encümenimizce de muvafık bulunmuştur. Ancak vuzuhu temin için maddenin sonuna (Verilecek on senelikten mahsub edilmez) ibaresi de konulmuştur.

Tekaüd ve yetim aylığı bağlanacaklar tarafından yapılacak müracaatların müddetle mukayyed olmamasını; Devleti fuzuli tediyelere ve uzun zamanlar için alacak talepleri karşısında bulunmaya sevkettiği encümenimizce de varid görülmüştür. Ancak bazı hallerde şehiden vefata ıttıla gecikebileceğinden ıttıla tarihine kadar geçen müddete aid hakların mahfuz kalması tabii görülmüş ve ıttılasızlık hükmen te-

beyyün ettiği takdirde geçen zamana aid hakların kabul olunmasını temin etmek üzere maddeye bir fıkra ilâve olunmuştur.

Üçüncü madde encümene izah edilen tediye günlüklerini gidermiş olacağından aynen kabul olunmuştur.

Yüksek Reisliğe sunulur.

Maliye E. Reisi	M. M.	Kâtib
Bayazıt	Isparta	Çankırı
<i>Ihsan Tav</i>	<i>Kemal Ünal</i>	<i>M. Önsay</i>
Aza	Aza	Aza
Çoruh	Erzurum	Bursa
<i>İ. S. Muş</i>	<i>P. Demirhan</i>	<i>Dr. G. Kahraman</i>

Diyarbakir

Küçüklük ve delilik ve sair ahval dolayısıyla hakını talep etmekten âciz bulunanlar bir sene zarfında müracaat edemezlerse bunların mağduriyetine meydan vermemek üzere lâyihada teklif edilen bir sene yerine tahsise mebde olarak vefat tarihinin itibar edilmesi reyindeyim

Huriye Önis

HÜKÜMETİN TEKLİFİ

1683 sayılı tekaüd kanununa ek kanun lâyihası

MADDE 1 — 1683 sayılı tekaüd kanununun neşrinden sonra yeni ve eski hükümlere göre aylık bağlanmış ve bağlanacak tekaüd ve yetimlerden 50 nci madde mucibince alâkaları kesilecek olanların matlubatı aylığa istihkak kesbettikleri tarihten hesap olunur.

Bunlara aylık bağlanmıca kadar kanunun 63 ncü maddesine tevfikan verilen paralar geri alınmaz.

MADDE 2 — Tekäüd ve yetim aylığına müstahak oldukları tarihten itibaren bir sene zarfında müracaat edenlere istihkak tarihinden, bir sene geçtikten sonra müracaat edenlere müracaat tarihini takib eden ay başının bir sene evvelinden itibaren aylık bağlanır. Kaybolanlarla şehiden vefat edenler için bu müddetler kaiblik kararı verildiği veya şehadete ittila husulü tarihinden başlar.

MADDE 3 — 1452 numaralı kanunun 14 ncü maddesinde yarım liradan aşağı kesirler hakkında konulan hükümler kaldırılmıştır.

MADDE 4 — Bu kanun neşri tarihinden müteberdir.

MADDE 5 — Bu kanun hükümlerini Maliye vekili yerine getirir.

6 - IV - 1936

Bş. V.	Ad. V.	M. M. V.
<i>I. İnönü</i>	<i>Ş. Saracoğlu</i>	<i>K. Özalp</i>
Da. V.	Ha. V. V.	Mal. V.
<i>Ş. Kaya</i>	<i>Ş. Saracoğlu</i>	<i>F. Ağralı</i>
Mf. V.	Na. V.	İk. V.
<i>S. Arıkan</i>	<i>A. Çetinkaya</i>	<i>C. Bayar</i>
S. İ. M. V.	G. İ. V.	Zr. V.
<i>Dr. R. Saydam</i>	<i>Rana Tarhan</i>	<i>M. Erkmen</i>

MALİYE ENCÜMENİNİN DEĞİŞTİRİŞİ

1683 sayılı tekaüd kanununa ek kanun lâyihası

MADDE 1 — 1683 sayılı tekaüd kanununun neşrinden sonra yeni ve eski hükümlere göre aylık bağlanmış ve bağlanacak tekaüd ve yetimlerden 50 nci madde mucibince alâkaları kesilecek olanların matlubatı aylığa istihkak kesbettikleri tarihten hesap olunur.

Bunlara aylık bağlanmıca kadar kanunun 63 ncü maddesine tevfikan verilen paralar geri alınmaz ve verilecek on senelikten mahsub edilmez .

MADDE 2 — Tekäüd ve yetim aylığına müstahak oldukları tarihten itibaren bir sene zarfında müracaat edenlere istihkak tarihinden bir sene geçtikten sonra müracaat edenlere müracaat tarihini takib eden ay başının bir sene evvelinden itibaren aylık bağlanır. Kaybolanlarla şehiden vefat edenler için - şehadete ittila tarihine kadar geçen müddete aid haklar mahfuz kalmak şartile - bu müddetler gaiblik kararı verildiği veya şahadete ittila husulü tarihinden başlar.

MADDE 3 — Aynen

MADDE 4 — Aynen

MADDE 5 — Aynen

Bütçe encümeni mazbatası

T. B. M. M.

Bütçe encümeni

Mazbata No. 31

Esas No. 1/482,492

6 - I - 1937

Yüksek Reisliğe

Askerî ve mülkî tekaüd kanununun 60 nci maddesinin birinci fıkrasının değiştirilmesi hakkında olup Başvekâletin 30 mart 1936 tarih ve 6/971 numaralı ve yine mezkûr kanuna ek olarak hazırlanıp Başvekâletin 2 nisan 1936 tarih ve 6/1045 numaralı tezkerelerile Yüksek Meclise sunulan kanun lâyiha ları aid oldukları encümenlerin mazbatalarile birlikte encümenimize verilmiş olmakla Divanı muhasebat reisi ile Maliye vekâleti Bütçe ve malî kontrol ve muntazam borçlar umum müdürleri ve Milli Müdafaa vekâleti tekaüd şubesinden izam edilen memur hazır oldukları halde ayrı ayrı okundu ve konuşuldu:

Lâyihalardan birinin, tekaüd kanununun 60 nci maddesi mucibince zabitlerle askerî memurlardan tekaüd olanlara verilen üç senelik zandan, bunların tekaüd olmadan evvel vefatları halinde yetimlerinin müstefid olabilmeleri ve bu suretle tekaüd olduktan sonra vefat edenlerin yetimlerine intikal eden bu haktan tekaüd olmadan evvel vefat edenlerin yetimlerinin de müstefid olması gibi bir adalet icabının temini gâyesile hazırlandığı anlaşılmış ve bu sebeble lâyiha encümenimizce de esas itibarile kabul edilmiştir.

İkinci lâyiha ise; tekaüd kanununun tatbikında görülen bazı müşkülleri karşılamak maksadile hazırlanmıştır.

Filhakika tekaüd ve yetim maaşları, sahiblerinin esbabı maişetini temin ve tehvin maksadına müstenid olup vaktinde müracaatla bu haklarını istemeyenlerin müruru zaman haddine varan uzun müddetlerden sonra müracaatları halinde mezkûr ıskatı hak müddetini aşan müterakimlere de şamil bir surette maaşlarını tahakkuk ve tediye ettirilmesi ahkâmı umumiye ile ve bu maaşın tahsisindeki sebep ve hikmetle kabili telif görülmemiş ve buna mâni tedbirler ittihaz edilmiş olmasının bazı yolsuzluklara da sebebiyet verdiği anlaşılmış olduğundan bu lâyiha dahi encümenimizce esas itibarile kabul edilmiş ve her iki lâyiha hükümleri bir lâyihada

toplanarak yeni bir lâyiha hazırlanmıştır.

Lâyihalar üzerinde yapılan değişiklikler aşağıda gösterilmiştir:

Encümenimizce hazırlanan lâyiha nın birinci maddesi Hükümetçe tekaüd kanununa ek olarak teklif edilen lâyiha nın ikinci maddesine mütenazır olup maddede maaşların tahsisine mebde olarak gösterilen bir senelik müruru zaman müddeti ahkâmı umumiye ye tevfikân beş seneye çıkarılmıştır. Filhakika tekaüd kanununun 61 nci maddesinde mevcut müruru zaman müddeti üç sene olarak gösterilmek suretile istisnâ bir hüküm mevcut ise de bu hüküm maaşın tahsisinden sonraya aid bulunmaktadır. Resen tekaüde sevk keyfiyetinde ise bu tarihin makale teşmili muhik ve mümkün görülmemiş ve maddede bu cihet tasrih edilmiştir.

Tekaüd kanununun muvakkat beşinci maddesi delâletile eski tekaüd kanunu hükümlerine göre maaş tahsisi icap edenlerden bir nüfusa isabet edecek maaşların miktarı 300 kuruş ve daha dün olduğu takdirde bu maaşların da ellinci madde mucibince tasfiyeye tâbi tutulmaları tabîi görülmüş ve ancak bu maaşların tekaüd kanununun meriyet tarihi olan 1 haziran 1930 tarihine kadar olan kısmının başkaca verilmesi muhik olacağı düşünülmüş ise de o zamandan beri hayli müddet geçmiş ve bu suretle mezkûr tarihten evvel vaki ve henüz intağ edilmemiş bir müracaat mevzubahs olamıyacağından ve artık her iki madde hükmünün, tatbikında bir ayrılık düşünülmelerini icap ettiren sebep kalmadığından Hükümet teklifinin birinci maddesi şekle aid bir değişiklik ile ikinci madde olarak kabul edilmiştir.

Tekaüd kanununun 60 nci maddesinin tadiline aid Hükümetin teklifi şekle aid bir değişiklik ile encümenimizce lâyiha nın üçüncü maddesi olarak kabul edilmiş ve yalnız mahkûm olan subaylar hakkındaki zam mahrumiyetinin ahlâk noktasından sicillen tekaüd olanlara da teşmili

muvafık görülmekle maddeye bu hüküm ilâve edilmiştir.

Lâyihanın dördüncü maddesi 1452 numaralı kanunun 14 ncü maddesinde yazılı hükümler meyanında tekaüd ve yetim maaşlarının yarım liradan aşağı kesirleri hakkındaki kayıdlerin kaldırılmasına dair olup o zamandan bu maaşlardan hiç bir vergi kesilmemekte bulunduğuna göre bu hükümün bu günkü vaziyete göre muhafazası faydalı görülmediğinden Hükümetin bu baddaki teklifi yazı değişikliği ile kabul edilmiştir.

Bu lâyiha ile derpiş edilen tadilâtın şimdiye kadar tahsis muameleleri tekemmül etmemiş olan tekaüd ve yetim maaşları ile 1683 numaralı kanunun hükümleri dairesinde henüz alâkaları tamamen kesilmemiş olanlar hakkında dahi tatbiki muamelâtın teşevvüsten vikayesini temin gayesi noktasından lüzumlu görülmüş ve bu sebeble tanzim edilen muvakkat madde lâyiha eklenmiştir.

Encümenimizce hazırlanan lâyihanın üçüncü maddesini teşkil eden 60 ncı madde tadilâtının 1683 numaralı kanunun meriyete girdiği tarihten itibaren tatbiki iltizam edilerek Millî Müdafaa encümenince muvakkat bir madde hazırlan-

mış ise de malî kanunların intaç edilen muamelelere de teşmili doğru görülmemiş olduğuna binnaen 60 ncı maddede yapılan tadilât hükmünden yalnız tahsis muameleleri neticelenmemiş olanların müstefid edilmesi encümenimizce lâyiha ilâve edilen muvakkat madde ile temin edilmiş bulunmaktadır.

Hazırlanan lâyiha Umumî heyetin tasvibine konmak üzere Yüksek Reisliğe sunuldu.

Reis	Reis V.	M. M.
Burdur	Isparta	Trabzon
<i>M. Şeref Özkan</i>	<i>Mükerrem Ünsal</i>	<i>Sırrı Day</i>
Kâtib		
İstanbul	Balıkesir	Çorum
<i>F. Öymen</i>	<i>E. Adakan</i>	<i>M. Cantekin</i>
Çorum	Gümüşane	İzmir
<i>Eyüb Sabri Akgöl</i>	<i>D. Sakarya</i>	<i>K. İnang</i>
İzmir	Kırklareli	Malatya
<i>H. Çakır</i>	<i>Ş. Ödül</i>	<i>O. Taner</i>
Manisa	Mardin	Muş
<i>T. Türkoğlu</i>	<i>E. Erten</i>	<i>Şevki Çiloğlu</i>
Ordu	Seyhan	Sivas
<i>H. Yalman</i>	<i>Naci Eldeniz</i>	<i>Remzi Çiner</i>
Yozgad		
<i>S. İçöz</i>		

BÜTÇE ENCÜMENİNİN TEKLİFİ

Askerî ve mülkî tekaüd kanununun 8 ve 50 nci maddelerine fıkralar eklenmesine ve 60 ncı maddesinin değiştirilmesine dair kanun lâyihası

MADDE 1 — 1683 sayılı askerî ve mülkî tekaüd kanununun 8 nci maddesine aşağıdaki fıkraya eklenmiştir:

(Ancak sahiblerinin tahriren müracaatleri yukarıki fıkralarda gösterilen tarihlerden itibaren beş sene zarfında vukubulmazsa bu maaşlar; müracaat tarihlerini ve resen tekaüde sevk halinde de bu muamelelerin salâhiyetli makamlarca tasdik edildiği tarihleri takib eden ay başından itibaren bağlanır. Şu kadar ki, bu müracaatlerin gecikmesini istilzam eden ağır hastalık, esaret gibi mazeretleri Adliye mahkemeleri dinleyebilir).

MADDE 2 — Mezkûr kanunun 50 nci maddesine aşağıdaki fıkralar eklenmiştir:

(Teküad edilenlerle bunların yetimlerine yukarıki fıkra ile bu kanunun muvakkat beşinci maddesi hükümlerine göre toptan verilecek istihkaklar sekizinci maddede gösterilen tarihlerden itibaren hesap ve tesviye olunur.

Bunlara aylık bağlanmaya kadar 63 ncü maddeye tevfilekan verilen paralar geri alınmaz ve toptan verilecek istihkaktan mahsub edilmez).

MADDE 3 — Mezkûr kanunun 60 ncı mad-

desi aşağıda gösterildiği üzere değiştirilmiştir:

(Zabitlerle askerî memurlardan tekaüd olanlar üç sene zam alırlar. Bunlardan tekaüd olmadan evvel ölenlerin yetimlerine maaş tahsisi halinde de bu üç senelik zam hesaba katılır. Ancak ordu ve jandarmada rütbesi olmayan sivil memurlar mülkî ahkâma tâbi olurlar. Zabitlerle askerî memurlardan hükmen veya ah-lâk noktasından sicillen tekaüd olanlar birinci fıkradaki zammı alamazlar).

MADDE 4 — Devlet memurları aylıklarının tevhid ve teadülüne dair olan 1452 numaralı kanunun 14 ncü maddesinin yarım liradan aşağı kesirler hakkındaki hükümleri kaldırılmıştır.

MUVAKKAT MADDE — Şimdiye kadar tahsis muameleleri tekemmül etmemiş olan tekaüd ve yetim maaşlarıyla 1683 numaralı kanunun 50 ve muvakkat 5 nci maddeleri mucibince henüz alâkaları tamamen kesilmemiş olanlar hakkında da bu kanun hükümleri tatbik olunur.

MADDE 5 — Bu kanun neşri tarihinden mu-teberdir.

MADDE 6 — Bu kanunun hükümlerini icraya İcra Vekilleri Heyeti memurdur.